

KURENDA

KURJI METROPOLITALNEJ WILEŃSKIEJ.

Sacra Poenitentiaria Apostolica

DUBIUM

Circa coronas ex vitro confectas.

Sacrae Poenitentiariae Apostolicae sequens dubium pro opportuna solutione exhibitum fuit:

Sacra Congregatio Indulgentiarum, die 29 februarii 1820, ad 2, expresse declaravit, Coronas Indulgentiis ditari posse etsi ex vitro seu chrystallo confectas, dummodo globuli sint ex vitro solido atque compacto.

Ad in Monito n. 1, praeposito authentico elencho Indulgentiarum Apostolicarum edito die 17 februarii 1922, ita legitur: „Res aptae ad recipiendam benedictionem pro Indulgentiis Apostolicis lucrandis, sunt tantummodo Coronae, Rosaria, Cruces, Crucifixi, parvae Statuae, Numismata, dummodo non sint ex stanno, plumbo, vitro aliave simili materia, quae facile confringi vel consumi possit“. Hinc quaeritur:

Num id, quod in allato Monito ita in genere et simpliciter statuitur de Coronis, quae sunt ex vitro, intelligi debeat ad tramitem praedictae declarationis Sacrae Congregationis Indulgentiarum?

• Et Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 24 novembris 1925, respondit: Affirmative.

Facta autem de praemissis relatione Ssmo D. N. Pio divina Providentia Papae XI, ab infrascripto Cardinali Poenitentiario Maiori, in Audientia die 18 decembris 1925, idem Ssmus Dominus responsum Sacrae Poenitentiariae benigne approbavit atque publici iurii fieri iussit.

Datum Romae, ex Sacra Poenitentiaria Apostolica, die 21 decembris 1925.

Fr. Adreas Card. Frühwirth, P. M.

L. † S.

S. Fagiolo, S. P. Secretarius.

Sacra Congregatio De disciplina Sacramentorum ULTRAIECTEN.

De Patrinis Baptismatis 24 iulii 1925.

Die 8 octobris 1924 Revmus Archiepiscopus Ultraiecten. preces quae sequuntur, huic Sacrae Congregationi porrexit:

Beatissime Pater,—Archiepiscopus Ultraiectensis, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit solutionem dubiorum quae hisce exponuntur:

Ex can. 765, 5° C. I. C. ut quis sit baptismi patrinus, oportet baptizandum in actu baptismi per se vel per procuratorem physice teneat aut tangat, vel statim levet, seu suscipiat de sacro fonte, aut de manibus baptizantis; et ex can. 768 patrinus cum baptizato contrahit spirituales cognationem, quae quidem ex can. 1079 matrimonium irritat. Iam vero, uti apud nos moris est, qui patrinum agere vult, nemini mandatum confert expressum, sed, nisi per se officio illo perfungatur, patrinus baptizans vel baptizandi parentes aliam personam invitant, ut pro patrino absente agat.

Hinc sequentia dubia solvenda proponuntur:

I. An ex tali agendi modo patrinus absens contrahat cognationem spirituales, et inde exoritur impedimentum canonis 1079; et si negative:

II. Quidnam a patrino faciendum sit ut agere valeat per procuratorem; nimirum:

- a) an debeat censerre determinatae personae mandatum speciale;
- b) an vero sufficiat, ut edat, sive scripto sive voce, mandatum generale pro persona per parentes ver per baptizantem determinanda; immo
- c) an sufficiat mandatum generale praesumptum pro quavis persona.

Hisce dubiis Emi Patres in plenario Conventu diei 24 iulii 1925 responderunt:

„Ad I. Si patrinus, agnoscens huiusmodi consuetudinem, eidem sese conformare intendat, et aliunde patrinus ipse esse possit ad normam can. 765, Affirmative“.

„Ad II. Provisum in I. Attamen praedicta consuetudo est reprobanda: 1° quia indubitanter constare debet patrinum in facie Ecclesiae proprium munus suscepisse, quod per dictam consuetudinem manet incertum et aequivocum; 2° quia patrinus suum munus suscipere debet cum plena notitia et conscientia inde exorientis obligationis ad mentem can. 769, quod excludere videtur praefata consuetudo, quippe quae redigiit patrini officium ad quemdam inanem ritum; 3° quia ex tali recepto more facultas fere demitur parochis conditiones explorandi, quae a can. 765 et 766 requiruntur, ut quis valide et licite patrini munus suscipiat“.

„Hisce prae oculis habitis, Instructio pro Rmis Ordinariis locorum fiat“.

Facta insuper de his omnibus relatione Ssmo Domino Nostro Pio Papae XI per infrascriptum Secretarium huius Sacrae Congregationis, die 29 iulii 1925, Ssmus decisionem EE. Patrum ratam habuit et confirmavit.

† A. Capotosti, Ep. Thermen, Secretarius.

Sacra Congregatio de Religiosis.

APPROBATIONES.

Ssmus Dnus Noster Pius divina Providentia PP. XI, decretis Sacrae Congregationis de Religiosis:

10 novembris 1925. Congregationem religiosam Ursularum in Polonia, cuius domus princeps sita est Cracoviae, sub nova forma votorum simplicium ac regimine Moderatricis generalis, approbavit, itemque, experimenti gratia, ad septennium, eius Constitutiones;

24 novembris 1925. Congregationis Sororum, quae Filiae Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis nuncupantur, cuius domus princeps sita est in loco vulgo Jazłowiec, in archidioecesi Leopoliensi, Constitutiones definitive approbavit.

Sacra Congregatio Rituum

I

D U B I A

De responsoriis primi nocturni et de evangelio dominicae in fine Missae.

Sacrae Rituum Congregationi sequentia dubia pro opportuna solutione humillime proposita sunt; nimirum:

I. Quando resumuntur vel anticipantur Lectiones primi Nocturni de quavis Dominica impedita, debentne semper dici cum suis Responsoriis, etiamsi haec in Dominicis seu Feriis praecedentibus recitata fuerint?

II. In fine Missae de Festo duplici I vel II classis cum Commemoratione de occurrente Dominica debetne recitari Evangelium eiusdem Dominicae, quamvis Missa Dominicae infra hebdomadam resumatur?

III. In fine Missae de Officio diei cum Commemoratione de Missa Dominicae primo infra hebdomadam resumpta debetne omitti Evangelium eiusdem Dominicae?

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio propositis dubiis respondendum censuit:

Ad I. Affirmative, iuxta novas Rubricas generales Breviarii Romani tit. I. n. 4; nisi anticipentur Lectiones primi Nocturni de Dominica quinta Octobris, quae dicuntur cum Responsoriis de Feria currenti, iuxta specialem Rubricam.

Ad II et III. Affirmative, iuxta novas Rubricas generales Missalis Romani, tit. IX, nn. 1 et 2.

Atque ita rescripsit ac declaravit, die 11 decembris 1925.

† A. Card. Vico, Ep. Portuen. et S. Rufinae,
S. R. C. Praefectus.

L † S.

Alexander Verde, Secretarius.

II

D U B I U M

De Forma Paramentorum.

A sacra Rituum Congregatione nuper exspostulatum est: „An in conficiendis et adhibendis paramentis pro Missae sacrificio sacrisque functionibus liceat recedere ab usu in Ecclesia recepto, aliumque modum et formam etiam antiquam inducere?“.

Et Sacra eadem Congregatio, audito specialis Commissionis suffragio, omnibus perpensis, respondendum censuit: „Recedere non licere inconsulta Apostolica Sede; iuxta Decretum seu Litteras circulares Sacrae Rituum Congregationis ad Rmos Ordinarios datas sub die 21 augusti 1863“.

Atque ita, Summo Pontifice Pio XI approbante, rescripsit, declaravit et servari iussit, die 9 decembris 1925.

† *Card. Vico, Ep. Portuen, et S. Rufinae,*
S. R. C. Praefectus.

L. † S.

Alexander Verde, Secretarius.

Odezwa Biskupów Polski do Rządu i Narodu w obronie Sakramentu Małżeństwa.

Niepokój wielki ogarnął duchowieństwo i szerokie koła naszego katolickiego społeczeństwa wskutek poważnych wieści, że przygotowywana kodyfikacja prawa małżeńskiego dla katolików opiera się na poglądach, niezgodnych z zasadą Kościoła świętego. Wobec tego zwracają się Biskupi Katoliccy wszystkich trzech obrządków, zebrani z całej Polski na narady w sprawach kościelnych w Warszawie dn. 2, 3, 4 i 5 marca 1926 r., do Przedstawicieli Rządu i Stronnictw Poselskich o zabezpieczenie katolickim związkom małżeńskim ich charakteru sakramentalnego.

Świętość rodzinnego życia, religijne wychowanie dzieci są podstawą nie tylko rodziny chrześcijańskiej, ale także trwałości i pomyślnego rozwoju życia narodowego i państwowego. Podstawa ta atoli jest uwarunkowana uświęceniem związków katolickich przez Kościół i przez nierozzerwalność ich węzła.

Od tych zasad Kościół Katolicki ustąpić nie może i nie ustąpi. A my Biskupi, będący stróżami przekazanych nam nauki i nakazów Chrystusowych, wymagać musimy i wymagamy, aby także wszyscy katolicy w tej sprawie sumienia mocno stali w obronie zasad Kościoła Katolickiego i przeciwdziałali ustawowemu sankcjonowaniu tak zwanych ślubów i rozwodów cywilnych. Związek małżeński, zawarty przed urzędnikiem stanu cywilnego, jest nieważny, bo sprzeciwia się prawu Bożemu.

Żaden też poseł katolik nie powinien głosować za tem, co jest sprzeczne z prawem Bożem, a wyborcy mają prawo i obowiązek zażądania od swych posłów, ażeby nie współdziałali w uchwalaniu ustaw, szkodliwych nierozzerwalności i świętości węzła małżeńskiego. Prócz tego mają Posło-

wie obowiązek użycia całego swojego wpływu w celu zapobieżenia wyrządzeniu tak niesłychanej krzywdy zasadzie katolickiej.

Powyższe oświadczenie Episkopatu wręczone będzie Przedstawicielom Rządu i Zarządom Stronnictw Sejmu i Senatu, a XX. Proboszczowie ogłoszą je z ambon w najbliższą niedzielę.

Warszawa dnia 5 marca 1926 roku.

- † *Aleksander Kakowski*, Kardynał,
- † *Józef Teodorowicz*, Arcybiskup Lwowski obrz. orm.,
- † *Adam Sapielha*, Księżę-Arcybiskup Metropolita Krakowski,
- † *Bolesław Twardowski*, Arcybiskup Metropolita Lwowski obrz. łac.,
- † *Anatol Nowak*, Biskup Przemyśki obrz. łac.,
- † *Leon Wałęga*, Biskup Tarnowski,
- † *Stanisław Zdzitowiecki*, Biskup Włocławski,
- † *Antoni-Juljan Nowowiejski*, Biskup Płocki,
- † *Grzegorz Chomyszyn*, Biskup Stanisławowski,
- † *Marjan Ryx*, Biskup Sandomierski,
- † *Augustyn Łosiński*, Biskup Kielecki,
- † *Zygmunt Łoziński*, Biskup Piński,
- † *Józefat Kocyłowski*, Biskup Przemyśki obrz. greko-katolickiego,
- † *Henryk Przeździecki*, Biskup Podlaski,
- † *Stanisław Gall*, Biskup Wojsk Polskich, Sufragan Warszawski,
- † *Wincenty Tymieniecki*, Biskup Łódzki,
- † *Romuald Jałbrzykowski*, Biskup Łomżyński,
- † *August Hlond*, Biskup Śląski,
- † *Teodor Kubina*, Biskup Częstochowski,
- † *Karol Fischer*, Biskup Sufragan Przemyśki,
- † *Jakób Klundaer*, Biskup Sufragan Chełmiński,
- † *Władysław Krynicki*, Biskup Sufragan Włocławski,
- † *Paweł Kubicki*, Biskup Sufragan Sandomierski,
- † *Adolf-Józef Jałowicki*, Biskup Sufragan Lubelski,
- † *Stanisław Łukomski*, Biskup Wikariusz Kapitulny Archidiecezji Poznańskiej,
- † *Kazimierz Michalkiewicz*, Biskup Wikariusz Kapitulny Archidiecezji Wileńskiej,
- † *Józef Bocian*, Biskup Sufragan Lwowski obrz. greko-katolickiego,
- † *Antoni Laubitz*, Biskup Wikariusz Kapitulny Archidiecezji Gnieźnieńskiej,
- † *Władysław Szczęśniak*, Biskup Sufragan Warszawski,
- Stanisław Okoniewski*, Biskup Nominat Koadjutor Chełmiński.

Komisarz Warszawskiej Prowincji OO. Kapucynów do spraw III-go Zakonu św. Franciszka (Warszawa, Piwna 13) podaje do wiadomości PW. Duchowieństwa następujące przepisy, dotyczące wizytacji Zgromadzeń III-go Zakonu.

Reguła III Zakonu (Rozdz. III § 2) wymaga by Wizytator „miejsca zamieszkania członków co rok nawiedzał.” Same życie również wskazuje na konieczność i doniosłość takich wizytacji, których urzeczywistnienie w naszych warunkach jest, niestety, wielce utrudnionem, a to wskutek

wielkiej liczby stale powiększającej się, Zgromadzeń Tercjarskich z jednej strony — oraz stosunkowo szczerzej liczby zakonników z drugiej.

Dla częściowego chociaż zaradzenia złemu, pożądanem jest: 1) by rozkład takich wizytacji był obliczony z największą oszczędnością czasu, 2) by ku chwili przybycia Wizytatora wszystko było już należycie przygotowane.

Powyższe warunki mogą być osiągnięte: — pierwszy — przez połączenie kilku lub kilkunastu sąsiednich parafji w jednej okrężnej wizytacji, dającej możność wyzyskania kolejowych przejazdów i uniknięcia utyskiwań pomijanych podczas pojedynczych wizytacji sąsiednich parafji. W tym celu prośby o wizyty kanoniczne przesyłane być mają przez WW. Księży Dziekanów, z załączeniem projektów marszruty objazdowej. Drugi polegać będzie na: a) powiadomieniu zawczasu wszystkich parafjan o dniu przybycia Wizytatora i zachęcenia do gremialnego stawienia na tą uroczystość, b) w przygotowaniu odpowiednich kandydatów do obłóczyn i profesji, zgodnie z wymaganiami § 1 Roz. 1 Reguły, a więc tylko z pośród osób dobrych obyczajów, zgodnych, posłusznych Kościołowi Rzymskiemu i Stolicy Apostolskiej i znających katechizm, historję Świętą i liturgikę, jak tego słusznie wymaga rozporządzenie J. Eks. Biskupa Wileńskiego, c) w uzyskaniu aprobaty Rady Zgromadzenia co do każdego kandydata, d) w sporządzeniu zawczasu spisu przystępujących do obłóczyn i profesji, w którym powinny być oznaczone: nazwisko, imię, imię zakonne, stan, miejsce zamieszkania i rok urodzenia, e) w zaopatrzeniu kandydatów w szkaplerze, pasy i kartki od OO. Dyrektorów.

Ogólne wskazówki.

W przeddzień uroczystości wizytacyjnej należy przedstawić Wizytatorowi księgi kasowe, kronikę i rejestr członków.

Ceremonje rytualne, ustanowione dla wizytacji, powinny odbywać się z największą solennością, poprzedzone Mszą św. w intencji Zgromadzenia.

Ksiądz Dyrektor niech zawczasu zachęci tercjarzy do zrobienia kolekty na potrzeby klasztoru, z czego też pokryte zostaną koszty przyjazdu.

Dla ułatwienia pracy duszpasterskiej pożądanem jest zapraszanie konfratry dla słuchania spowiedzi.

Konieczną jest możliwość urządzenia zebrania w odpowiednim lokalu, poza kościołem. Do powyższego celu nadają się specjalnie — sale szkolne, kancelarje parafjalne i t. p. Na takich zebraniach mają być omawiane sprawy organizacyjne, niekiedy natury drażliwej — jak sprawy składek, ofiar, prenumerowanie pisemek tercjarskich — a dla zadawalniającego załatwienia których czasem konieczną jest skuteczna pomoc Dyrektorowi ze strony O. Wizytatora. Poza tem, omawiane będą sprawy Kasy Pogrzebowej, biblioteki, opieki nad chorem oraz rozmaitych społecznych instytucji, prowadzonych przez III Zakon.

Protokół wizytacyjny należy wciągnąć do kroniki lub do księgi protokółów i czuwać nad wprowadzeniem tych rozporządzeń w życie.

Wzór porządku wizyty kanonicznej.

Każda parafia powinna przywieźć do siebie O. Wizytatora wieczorem dnia poprzedzającego wizytację. O. Wizytator przegląda i sprawdza księgowość i odbywa konferencję z O. Dyrektorem.

Rano odbywa się spowiadanie, a o godz. 10^{1/2} — Msza św. Uroczysta w intencji Zgromadzenia, poprzedzona ceremoniami rozpoczęcia wizytacji. Po Mszy św. nauka. O godz. 12^{1/2} — śniadanie. Potem krótka konferencja z członkami Rady i zebranie na sali. Około godz. 2 pop. — ceremonia obłóczyn, profesji i zakończenie wizytacji.

Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego

w sprawie komisyj mieszanych dla ochrony zabytków sztuki i kultury, znajdujących się w katolickich kościołach i lokalach kościelnych.

z dnia 19 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6 z dn. 20 stycznia 1926 r.)

Na mocy art. XIV Konkordatu pomiędzy Stolicą Apostolską a Rzeczpospolitą Polską, podpisanego w Rzymie dnia 10 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 72, poz. 501), oraz art. 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1925 r. o zatwierdzeniu układu ze Stolicą Apostolską, określającego stosunek Państwa do Kościoła Rzymsko-Katolickiego (Dz. U. R. P. № 47, poz. 324) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla ochrony znajdujących się w katolickich kościołach i lokalach kościelnych starożytności, dzieł sztuki, dokumentów archiwalnych i rękopisów, posiadających wartość historyczną lub artystyczną, tworzy się w każdej diecezji komisję, składającą się z Ordynariusza jako przewodniczącego i czterech osób, wśród których winien znajdować się konserwator państwowy zabytków sztuki i kultury, lub inny przedstawiciel Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Ordynariusz przesyła listę wybranych przez siebie osób Ministrowi Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w celu uzyskania jego opinii.

Komisja rozpoczyna swe czynności, skoro Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego wyrazi zgodę na proponowanych czterech członków komisji, albo jeżeli w ciągu 42 dni licząc od daty stempla pocztowego pisma Ordynariusza, nie nadejdzie odpowiedź Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

§ 2. Komisja ma nazwę: „komisja mieszana do opieki nad zabytkami kościelnymi” (krócej: Komisja mieszana Konserwatorska) i ma za zadanie wykonywanie opieki nad wymienionymi w § 1 zabytkami.

Dokumenty, mające w myśl prawa kanonicznego charakter tajny, między innymi przechowywane w tajnym archiwum biskupim, oraz przedmioty specjalnego kultu, np. obrazy cudowne, wyjęte są z pod działania komisji.

§ 3. Siedzibą komisji jest miejsce rezydencji Ordynariusza lub wyznaczony

§ 4. W komisji mieszanej przewodniczy Ordynariusz lub wyznaczony przez niego zastępca.

§ 5. Członkowie komisji powołani są na lat trzy, po upływie których mogą być powołani ponownie.

W razie śmierci lub ustąpienia członka komisji w ziągu trzechlecia biskup powołuje na jego miejsce inną osobę trybem przepisany w § 1.

§ 5. Zabezpieczenie środków pieniężnych dla prowadzenia biurowości komisji będzie przedmiotem osobnego zarządzenia.

§ 7. Posiedzenia komisji odbywają się z reguły raz na kwartał na wezwanie przewodniczącego.

Do ważności uchwał wymagana jest obecność przewodniczącego i przynajmniej dwóch członków.

Uchwały komisji zapadają zwykłą większością głosów; przy równym podziale głosów, głos przewodniczącego przeważa.

§ 8. Komisja rozpatrzy przygotowane przez proboszczów, rektorów kościołów i przełożonych klasztorów inwentarze przedmiotów zabytkowych, oraz także inwentarze i spisy państwowe i utworzy wspólny inwentarz diecezjalny zabytków kościelnych ruchomych.

§ 9. Zabytki objęte inwentarzem diecezjalnym pozostają pod opieką rektorów kościołów, lub przełożonych instytucji, do których przedmioty te należą.

Podlegają one perjodycznej kontroli komisji mieszanej lub delegowanych przez nią ekspertów.

§ 10. Zabytki ruchome kościelne nie mogą być niszczone, usuwane, sprzedawane, zamieniane, przerabiane, lub rekonstruowane bez pozwolenia komisji mieszanej konserwatorskiej. Przewożenie wymienionych zabytków na wystawy publiczne wymaga również pozwolenia komisji.

Roboty, mające na celu przerabianie, odnawianie, lub rekonstrukcję przedmiotów zabytkowych, podlegają kontroli komisji mieszanej.

§ 11. Koszty konserwacji zabytków kościelnych ponoszą instytucje będące ich właścicielkami, z ewentualną pomocą ze Skarbu Państwa.

§ 12. Restauracja obrazów objętych diecezjalnym inwentarzem zabytków wymaga osobnego pisemnego pozwolenia Ordynariusza.

§ 13. Przed wydaniem rozporządzeń co do konserwacji zabytków kościelnych nieruchomości władze państwowe zasięgają opinii właściwego Ordynariusza.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Wyz. Rel. i Oś. Publ.:

St. Grabski

MINISTERSTWO SKARBU

Departament Podatków i Opłat

L. D. P. O. 475/IV.

Warszawa, dnia 23 lutego 1926 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych

W myśl art. XV Konkordatu z dnia 10 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 72 poz. 501) pomieszczenie Biskupów i Duchowieństwa parafjalnego oraz ich lokale urzędowe mają być traktowane przez Skarb na równi z pomieszczeniami urzędowymi funkcjonariuszów i lokalami instytucji państwowych.

Stosownie do tego w związku z okólnikiem z dnia 8 września 1925 r. L. D. P. O. 1314/IV, którym zwolniono od państwowego podatku od lokali—

lokale, zajęte przez urzędy i instytucje państwowe, — Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że lokale urzędowe Biskupów i duchowieństwa parafjalnego winny być zwolnione od państwowego podatku od lokali.

Mieszkanie zaś Biskupów i duchowieństwa podlegają podatkowi od lokali na równi z pomieszczeniami służbowymi funkcjonariuszów państwowych. W wypadkach jednak, gdy proboszcz lub wikariusz prowadzi jako urzędnik stanu cywilnego kancelarję w części swego mieszkania, należy tę część zwolnić od państwowego podatku od lokali — jako lokal urzędowy.

Natomiast po myśli powołanego art. XV Konkordatu wolne są od komunalnego i państwowego podatku od lokali: pomieszczenie seminarjów duchownych, domy przygotowawcze dla zakonników i zakonnic, domy mieszkalne zakonników i zakonnic, składających śluby ubóstwa. Klasztory zaś zakonników i zakonnic, nie składających śluby ubóstwa, są wolne od komunalnego i państwowego podatku od lokali w wypadkach, gdy są zakładami dobroczynnymi lub naukowymi lub oświatowymi.

Powyższy okólnik należy niezwłocznie podać do wiadomości Konsystorzom Biskupim (Metropolitalnym) i wszystkim Magistratom (zarządom gmin miejskich) w swoim okręgu.

Za Ministra Skarbu

(—) G. Czechowicz

Podsekretarz Stanu.

Niektórzy XX. Proboszczowie zwracają się z zapytaniem, czy można wpisywać metryki do ksiąg wydanych i zaświadczonych nie przez Kurję.

Kurja przypomina, że można wpisywać metryki tylko do ksiąg wydanych i zaświadczonych przez Kurję.

O Konserwacji Cudownego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej.

W dniu 25 marca r. b. w święto Zwiastowania N. P. Marji odbędzie się na Jasnej Górze uroczyste odsłonięcie Cudownego Obrazu Matki Boskiej Częstochowskiej po przeprowadzonej obecnie konserwacji tegoż obrazu. Termin odsłonięcia ustalono w związku z podniesioną przez komisję koniecznością naprawy ołtarzowej ramy, która w najbliższych dniach będzie przeprowadzoną.

W dniu 9 marca r. b. zebrała się w klasztorze OO. Paulinów po raz trzeci komisja, powołana przez zjazd księży biskupów, celem zbadania i przejęcia wykończonej pracy, przez prof. Jana Rutkowskiego.

Po zbadaniu obrazu, Komisja stwierdziła, iż prace Konserwacyjne przeprowadzone zostały wzorowo, z pietyzmem, dokładnością i fachową umiejętnością ściśle według programu ustalonego na poprzednich posiedzeniach. Prace te ograniczyły się do usunięcia zabrudzeń pyłu i kopciu, usunięcia przemalowań z dawniejszych wieków, zaimpregnowania drzewa i zabezpieczenia malowidła od ujemnych wpływów atmosferycznych. Ponadto zastosowano nową konstrukcję dla przymocowania sukienki, wyszywanej

klejnotami, blach złożonych grawirowanych i kosztownych koron ofiarowanych przez Ojca Świętego Piusa X przymocowywanych dotąd bezpośrednio do obrazu.

Dzięki chwalebnej inicjatywie O. Przeora Jasnogórskiego i Zgromadzenia Księżów Paulinów, współdziałania komisji złożonej z przedstawicieli Episkopatu i świeckich rzeczoznawców oraz gorliwej pracy prof. Rutkowskiego został cudowny obraz, drogi sercu każdego polaka i katolika, zabezpieczony na długie czasy.

Jasna Góra 10 marca 1926 r.

W związku z Międzynarodowym Kongresem Eucharystycznym, odbyć się mającym w Chicago w czerwcu r. b., Towarzystwo Canadian Pacific organizuje do tego miasta pełne wykwintu i wygody podróże na swoich luksusowych okrętach.

Droga do Chicago na okrętach Towarzystwa Canadian Pacific jest drogą najkrótszą, trwa bowiem tylko dni cztery na morzu otwartem, oraz dwa dni w zatoce i na rzece Św. Wawrzyńca.

Towarzystwo utrzymuje bezpośrednią komunikację kolejową z portu wylądowania własnymi pociągami-expressami wprost do Chicago bez przesiadania.

Biuro Towarzystwa w Warszawie Marszałkowska 117 ma honor prosić o łaskawe zapytania i zlecenia, po otrzymaniu których niezwłocznie służyć będzie wszelkiemi wiadomościami, dotyczącemi podróży do Chicago.

Ordynarjat, przychylając się do prośby miesięcznika „Prąd” (Warszawa, Krak. Przedm. 7, m. 15) o poparcie go wobec Duchowieństwa, niniejszem poleca to pismo, jako gorliwie służące sprawie katolickiej.

Z KURJI METROPOLITALNEJ WILEŃSKIEJ.

Wilno, dn. 26 marca 1926 r., № 1300.

X. LUCJAN CHALECKI,
Kancelarz Kurji.
